



Автор: Р. Христовска

ЕЛАТЕ

Се' уште ве чекам вас
мои сопатници низ мракот
во потрага по светлината.

Се загубивме скршнувајќи
кој натаму кој наваму
по беспаката без патокази.
Елате овде вистинољупци
да се собереме на едно место
ние клетниците на векот,
оти сте мои а јас ваша,
сите родени од иста мајка
благословена од творецот
да биде вечна светлина.
Дојдете овде со остри копја
да ја пресечеме тишината
што ни го заробила гласот
та како привиденија без лица
талкаме босоноги низ трње
а крстот го загубивме негде
во сопственото проклетие.
Елате со крик и со пискот
да го срушине сидот на молкот
што ја крие беседата
засидана низ тулите
од туѓи сидари со маски.
Сидот исправен на брегот
крај реката на вистината.
Само вдишете длабоко
за да ве држи здивот,
оти пред нас е голема вода
со лизгави стапици на дното.
Ќе ја минеме или ќе умреме
со недоречена вистина.
Со украдена светлина
блесната на туѓо небо.
А наша е светлината
и само една е вистината.
Елате!
Тука сум.
Ве чекам.